

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

λως καὶ ἀφίνει νὰ ρεῦσῃ μία μαύρη καὶ λιπαρὰ οὐσία ἣτις ρυπαίνει τὴν ἐπιφάνειαν τῆς εἰκόνης.

Ὁ ἄσφαλτος δὲν εἶνε ἐπιβλαβὴς μόνον διὰ τοῦ τρόπου τούτου, ἀλλὰ δύναται νὰ διαπεράσῃ καὶ τὴν μάζαν χωρὶς νὰ ὑπάρχωσιν ρωγμαί. Δὲν ἀναμιγνύεται μεθ' ἐλαίου καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ ἐπίλοιπα χρώματα. Δὲν εἶνε οὔτε ὕλη τις ἐν καταστάσει κόνεως ἣτι, νὰ διατηρῇται ἀπομεμονωμένη καὶ ἐντὸς τοῦ ἐλαίου, ἀλλὰ μᾶλλον εἶνε ὁ στενὸς συνδυασμὸς τῶν δύο ἐλαίων μεταξύ των.

Συνεπῶς ὁ ἄσφαλτος εἶναι ἔλαιον κεχρωματισμένον πλουσίως, ὅρα πρὸς τίνα σκοπὸν λαμβάνωμεν προφυλακτικὰ μέτρα ἀποχρωματίζοντες τὰ ἔλαιά μας, ἅτινα ἐν τούτοις εἶναι τόσον ὀλίγον χρωματισμένα σχετικῶς πρὸς τὸν ἄσφαλτον;

Βεβαίως διότι γνωρίζομεν πολὺ καλὰ ὅτι μεταχειριζόμενοι τὸ ἔλαιόν μας κίτρινόν θὰ ἐρυπαίνοντο οἱ καθαροὶ μας τόνοι, προπίντων ὅταν σὺν τῷ χρόνῳ ἐξέλθῃ τῆς μάζης ἵνα συσφρευθῇ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας.

Ἀφοῦ ἐλάβομεν τὴν πρόνοιαν ταύτην ὅπως οἱ τόνοι ἡμῶν μὴ ρυπανθῶσιν, διατὶ λοιπὸν γινόμεθα τόσον ἄλλοι μετατρέποντες αὐτὸ εἰς μελάνην; Φοβούμεθα διὰ τὰ ἔργα μας τὸ τόσον ἀσθενὲς κίτρινον τοῦ ἐλαίου καὶ σκορπίζομεν ἐπ' αὐτῶν τὸ σκότος.

Ἀς σκεφθῶμεν περισσώτερον τὸ τί πράττομεν. Ἐποφελούμενοι ἐκ τῶν παραδειγμάτων τοῦ παρελθόντος, θὰ δυνηθῶμεν ἴσως νὰ ἀποφύγωμεν ὕλας τινὰς τὰς ὁποίας θὰ μᾶς παρουσίαζεν ἡμέραν τινὰ ἢ βιομηχανία, ἐχούσας ὑπ' ἄλλην μορφήν τὰ ἀξιοθρήνητα ἀποτελέσματα τοῦ ἀπαισίου ἀσφάλτου.

Ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἀσφάλτου δὲν εἶνε ἐνέργεια χημική, ἀλλὰ καθαρῶς μηχανική. Γνωρίζομεν ἤδη πῶς συνδυάζεται μετὰ τοῦ ἐλαίου. Ὅθεν δέον νὰ ἀπομακρύνωμεν εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν τὰ εἶδη τῶν χρωμάτων ἐκείνων, ἅτινα θὰ εἶχον τὸν αὐτὸν μετὰ τοῦ ἀσφάλτου τρόπον τήξεως.

Δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν εἰμὴ τὰ χρώματα ἐκεῖνα ἅτινα ἀναμιγνύμενα μετ' ἐλαίου διτηροῦνται εἰς κόνιν, καθότι μόνον ταῦτα δύναται νὰ μένωσιν εἰς τὴν θέσιν των. Τὸ ἔλαιον θὰ ἐξέρχεται καθαρὸν ἐκ τῆς τοιοῦτου εἶδους μάζης, διότι τὸ ξηρὸν χρώμα

θὰ τοῦ χρησιμεύσῃ ὡς διυλιστήριον. Δὲν πρέπει προσέτι νὰ προσθέσωμεν εἰς τὴν μάζαν χρώματα τινὰ ὡς τὸ εἶδος τοῦ «laques» οὔτε τὸ «jaune indien», διότι ἡ ἐνέργειά των πάντοτε θὰ εἶναι σχεδὸν ἡ ἴδια καὶ μηχανική. Τὰ χρώματα ταῦτα πρέπει νὰ μεταχειρίζεται τις ἀπλῶς εἰς διαφανεῖς ἐπιχρώσεις «en glacis».

A. RECOUVREUR

ΣΙΛΒΑΙΝ

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Γαζία λατρεμμένη μου, τὰ χρυσωμένα σου κλαδιά
Κάτω ἀπ' τὸ παραθύρι μου ἑξαπλώνεις μὲ καμάρι
Καὶ τὸν ἀγέρα πλημμυρᾷ τὸ κάθε σου κλωνάρι
Μὲ τὴν ἀθῶα καὶ γλυκερὰ τῶν λουλουδιῶν σου μυρωδιά.

Πόσαις φοραῖς, γαζία μου, γὰ τὰ χρυσὰ τη; τὰ μαλλία
Δὲν πῆρα τὰ λουλούδια σου, τὰ μωσχομυρωμένα
Καὶ ἔς τὸ ξανθὸ κεφάλι της τ' ἀράδιασα ἕνα - ἕνα

Μὰ ἐξέχασε τὰ λόγια της καὶ τῆς ἀγάπης τὰ φιλιὰ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΕΡΜΠΙΝΗΣ

